

Протокол

№

гр. София, 15.03.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1749** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 11,01 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ И. А. А. – редовно призован, явява се лично.

В залата се явява АДВ. М. Н. Н., който съгласно писмо № 67435/2023 г. на председателя на САК е определен за процесуален представител на жалбоподателя И. А. А. по реда на ЗПП.

СЪДЪТ

НАЗНАЧАВА адв. М. Н. Н. за процесуален представител на жалбоподателя И. А. А. по настоящото дело.

В залата се явява Д. Т., който ще превежда от арабски език.

СЪДЪТ

НАЗНАЧАВА Д. Т. за преводач на жалбоподателя от арабски език.

СЪДЪТ,

ПРЕДУПРЕЖДАВА преводача, че следва да даде верен превод и при умишлено даване на неверен превод, носи наказателна отговорност.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Разбирам превода.

ОТВЕТНИКЪТ ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МС – редовно призован, не се явява, представлява се от ЮРК. Д., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована, не се представлява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. Н.: Поддържам жалбата.

ЮРК. Д.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:
ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. А. А., гражданин на С. срещу Решение № 2564/07.02.2023 г. на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на молбата чужденеца за предоставяне на международна закрила е отхвърлена.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 2 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. Н.: Запознат съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ЮРК. Д.: Представям два броя справки, относно хуманитарната обстановка в Турция и С., във връзка с дадените от съда указания, както и два броя актуални справки за Република Турция и Сирийска Арабска Република, във връзка с общото положение на страната, с копия за жалбоподателя. Моля да ги приемете. Нямам други доказателства.

АДВ. Н.: Да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА днес представените от ответника четири броя справки като доказателства по делото, а именно два броя справки за общото положение в Република Турция и Сирийска Арабска Република и два броя справки за хуманитарната обстановка в Република Турция и Сирийска Арабска Република.

СЪДЪТ намира, че на основание чл. 176 от ГПК следва да даде възможност на

жалбоподателя да даде обяснение излагайки причините, поради които желае предоставяне на международна закрила в България.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: В България пристигнах нелегално на 04.08.2022 г. В Турция пристигнах може би юни месец 2022 г. В С. живеех в област А. /Х./. По време на гражданската война бягахме много – премествахме се от село в село, но накрая вече нямаше къде да се установим. Там, където живеяхме бяха и бунтовниците и свободната сирийска армия и правителството, а ние бяхме по средата – бяха и кюрдските сили и джихадисти и правителство. Преминахме в Турция чрез каналджия – бяхме аз и жена ми. Аз по народност съм арабин. След като преминахме в Турция се установихме в [населено място] – това е на около 150 км. от сирийската граница. Там не съм искал от турската власт в този град предоставяне на закрила или издаване на документи, защото моите братя се установиха там преди около две години и все още нямат документи. Бяха искали документи, но такива не им бяха издадени и брат ми ми каза: „М. се от тук, няма смисъл да стоиш“. Единият ми брат беше върнат в С. принудително. В У. останахме една седмица, след това аз отидох през И. в О., а жена ми остана в У. при брат ми. Единият от братята ми стигна до А. и бях решил да отида при него.

АДВ. Н.: Нямам въпроси.

ЮРК. Д.: Нямам въпроси.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Н.: Моля да отмените оспореното решение като неправилно и незаконосъобразно. Считам за неправилни изводите на административния орган, че Турция се явява трета сигурна страна по отношение на доверителя ми, защото за да бъде определена една държава като такава, следва да са налице редица законови установени условия, които спрямо И. А. А. липсват. Такива са правото на достъп на територията на страната и гаранция, че същият няма да бъде върнат обратно в С.. Моля да имате предвид, че практиката на турската държава анализирани в редица доклади на международни организации сочат, че Турция извършва насилствени депортации на сирийци в С.. Моля да имате в предвид и, че съобразно информацията от справка за Турция, представена по делото и изготвена от самия ответник, е посочено, че напускането на Турция от сирийските бежанци без разрешението на турските власти какъвто е настоящия случай, може да доведе до прекратяване на предоставената им временна закрила, респективно те няма да имат право да се върнат на територията на Турция, или ако се върнат там могат да бъдат депортирани в С.. Представям и моля да приемете писмени бележки, с копие за ответника. Моля да ми бъде издаден протокол от днешното съдебно заседание.

ЮРК. Д.: Моля да отхвърлите жалбата. Считам същата за неоснователна. Спазени са всички законови изисквания както процесуалните, така и по отношение на прилагането на материалното право по отношение на издадения индивидуален

административен акт, предмет на настоящото производство. Видно от представените и приети днес от съда четири броя справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, безспорно се установява, че Турция отговаря и покрива изискванията на определението за „трета сигурна държава“. Безспорно се установява, че турското законодателство предоставя защита на бежанците от С. и изцяло е в унисон с българското в тази област, както и с правото на ЕС, поради което считам, че материалният закон правилно е приложен. Във връзка със заявеното днес от жалбоподателя искам накратко да обърна внимание на съдебния състав, че са налице противоречия в заявеното от жалбоподателя по време на проведените две интервюта в хода на административното производство и това, което той заяви относно годината, в която е влязъл в Турция 2018 г., а не както каза 2022 г. Също така, че е престоял в рамките на много дълъг период от три години. Остава спорен въпросът относно това, дали лицето, има или няма издаден кимлик пак поради наличното противоречие в заявеното днес и в заявеното в хода на административното производство. Ако приемем, че заявеното днес от жалбоподателя е вярно в никакъв случай не може да се приеме за основателно, произхождането от неговия процесуален представител, че същият при връщането в Турция съществува опасност лицето да бъде върнато в С., тъй като в случай че лицето не е потърсило международна закрила в Република Турция, което означава, че спрямо него няма да се приложи евентуално връщане в С. и загуба на временна закрила. Искам да наблегна на това, че може, но не е задължително и всеки случай, както и в българското законодателство и европейското такова се разглежда в едно индивидуално производство, относно причините за напускане на лицето. В заявеното днес от жалбоподателя, както и по време на административното производство лицето заявява, че целта му не е била Република България, в която да потърси международна закрила, а друга държава от ЕС, поради което считам, че правилно административният орган е извел извода, че спрямо сирийския гражданин не са налице законовите основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила, тъй като по-скоро същият може да се приеме, че е икономически емигрант и причините му са също така от лично естество, предвид факта че има брат в друга европейска държава. С оглед горното, моля да отхвърлите жалбата като неоснователна.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Искам да остана в България, където да доведе и съпругата си.

Съобразявайки участието на преводача Д. Т., **СЪДЪТ** намира, че на същия следва **ДА БЪДЕ ИЗПЛАТЕНО** възнаграждение в размер на 65 лв. от бюджета на АССГ, за което се издаде РКО.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на адв. Н. служебно препис от протокола от днешното съдебно заседание и крайният съдебен акт за отчет пред Националното бюро за правна помощ.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,20 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: